

ШЫРЫЦА СТАХАНАЎСКИ РУХ

За высокую прадукцыйнасць працы, дастойную краіны соцыялізма!

ЗІТУЖЫСТЫ ВЫСОКАЯ ПРАДУКЦЫЙНАСЦЬ ПРАЦЫ

ХВАШЧУСКИ — рабочы першага хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 13 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 165 проц.

ПАСІНОК — рабочыца-рамшчыца другога хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 15 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 215 проц.

КЛЕЙН Р. — рабочы-пешчыльшчык другога хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 15 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 171 проц.

ШКОДНЫЯ ТЭОРЫ

Дырэктар некага шклозавода «Пролетарый» тав. Бейлін так і кажа:

— Яшчэ больш павялічыць прадукцыйнасць працы ў нас немагчыма.

Калі такой думкі прытрымліваецца кіраўнік прадпрыемства, то зусім вразумела, чаму да 13 кастрычніка на заводзе ніякіх рэзультатаў не было аб стыханаўскім руху. Шкоднымі настроямі «немагчыма» зарэжым і замішчаючы сапраўды партыю, ён жа старшынню аўтокома, тав. Баранаў. Аднак, жыццё абяртае ўсе іх «тэоры».

На заводзе ёсць людзі з высокай прадукцыйнасцю працы. Восем праслаўленых Кухаронаў Канстанцін; замест заданых 2.000 банак для зрота, ён вырабіла 3.000, праслаўлены Языгароўская Ніна вырабіла 3.329 крышак замест 2.500 па заданню. Праслаўлены Кухаронік Фёдар і Дубавін Аляксандр выконваюць сваё заданні на 120—130 проц. Такія паказальнікі на ўсіх заводах «Пролетарый» з'яўляюцца ўзорнымі. Апрача таго, гэта рабочыя знізілі брак да 1,5 проц. супроць 3 проц. дапускаемых пазая.

Значна перакрываюць свае нормы выдувальшчыкі Рыбачан Андрэй і Варшун Агей.

Значыць ёсць шырокае стахаўскае руху на заводзе. Але гэта зусім не цікавіць Бейліна.

Стаявіцца іншым, што на заводзе «Пролетарый» проста ігнаруюць стыханаўскі рух. Больш таго: рабочыя не раз заліваюць аб ігнараванні прасіць, што перашкаджае пачынаць выпуску прадукцыі. Але і на гэта дырэктар не звярнуў ніякай увагі.

Н. Г.

СТАХАНАУЦАЎ АКТУАЛІЗУЮЦЬ УВАГАІ

Стыханаўец завода «Ударнік» т. Бяляўскі на прыёме ў Наркамхімпроме 14 кастрычніка падзяліў вопытам сваёй работы. Замест дзённай нормы правяркі 6 лямпаў ён у выніку правільнай арганізацыі работы, уключэння рабочага дня правярэе 13 лямпаў. Тав. Бяляўскі, прышоўшы з Наркамхімпрома, расказаў на прыходзе ў заводзе аб задачках, якія паставіў тав. Георгіадзе перад стыханаўцамі, расказаў аб сваім вопыце работы.

Вяртаючыся да агляду звання стыханаўца шырока разгаворылася на заводзе. Правяршчыкі бізменаў Гаралін і Красільшчык, старшыншы вопыт тав. Бяляўскага, дабіліся таксама перавыканання нормы больш, чым у два разы. Зараз Бяляўскі, Гаралін і Красільшчык аб'ядналіся ў адну брыгаду стыханаўцаў. Кожны дзень адзін з траіх (на чарзе) будзе праводзіць лапамажную работу (яна зойме некалькі гадзін), а астатнія будуць выключна заняты сваёй асноўнай работай на правярцы бізменаў. Гэтым будзе даступна яшчэ большае павышэнне прадукцыйнасці працы.

На прыёме ў Наркамхімпроме быў і другі стыханаўец завода т. Семіноў. Ён замест дзённай нормы збору 7 рычагоў да вагі Фалько збіраў 11. Прышоўшы з Наркамхімпрома, ён паставіў перад

сабой задачу яшчэ больш узняць прадукцыйнасць працы. 16 кастрычніка ён дабіўся і вага рэчду, сабраў за дзень 14 рычагоў.

Раступіць рады стыханаўцаў і ў іншых цехах завода. Тав. Юндаў і Гук — правяршчыкі вагаў Фалько — замест дзённай нормы 5 правяраюць 7—8 вагаў. Зборшчык вагаў Фалько тав. Янушаў замест нормы 10 збірае ў дзень 14 вагаў. Зараз гэта тройка — Юндаў, Гук і Янушаў — аб'ядналася ў адну брыгаду і ўступіла ў сацыялістычнае павышэнне прадукцыйнасці працы паміж сабой. Янушаў абавязаўся сабраць за дзень 22 вагі Фалько, а Юндаў і Гук правяраць іх.

Кіраўніцтва завода прымае меры да заахочвання і стварэння спрыяючых умоў для работы стыханаўцаў. Дырэктар завода т. Андрэев абавязаў начальніка цеха забяспечваць стыханаўцаў лепшымі інструментамі і ў першую чаргу даваць ім матэрыялы, не занушчаныя прастоў. У сталовай адрэзіцца спецыяльны стол з палепшаным харчаваннем для стыханаўцаў. Кіраўніцтва дзівіцца адлучэнню ім па сабекошту добрыя нікельваныя ложка. Адлучаны таксама сподні на рамонт іх кватэр.

18 кастрычніка абуджэнца заводскага канферэнцыя стыханаўцаў разам з астатнімі рабочымі завода, на якой яны падзяляцца вопытам сваёй работы. Р. ПРОЛЕТАРСКИ.

СПРАВА НЕ ў ФІЗІЧНАЙ СІЛЕ, А ў АРГАНІЗАЦЫІ ПРАЦЫ

16 кастрычніка ў ЦПІ саюза швейніцкаў сабраліся лепшыя стыханаўцы менскіх прадпрыемстваў швейнай прамысловасці. Яны падзяліліся вопытам сваёй работы, падзяліліся думкамі аб тым, як узяць ад тэхнікі ўсе магчымае і як зрабіць сваю працу высокакультурнай і прадукцыйнай.

Тав. Хаёт працуе на швейнай фабрыцы «Октябрь». Ён прышывае каўчары і манжеты да палыта. Нормы ён выконвае на 180 проц.

— Я, — расказвае Хаёт, — дабіўся поспехаў дзякуючы планавасці ў рабоце і ўключэнню рабочага дня. Каўчары і манжеты падбіраю па нумары і раскладваю па парадку. Калі я атрымаваў паліто, то ўжо загадаў ведаць, які шухар да якога паліта павінен іці. Таму я не трачу марна час і думкі не перааробляю сваёй прадукцыі. Часта рабочыя скаржыцца, што ў іх ігольні ў машынах ламаюцца, а ў мяне — ніколі. Я маю сваю іголку, да яе я прыпараўваў і пазам работы забіраю з сабой.

Калі я стаў прыглядацца да прадцы ўпыхі рукавоў, то заўважыў, што рабочыя, пускаячы ў ход машыну і закладваючы рукаў, трымаюць яго зверху рукой. Гэтым яны значна замаруджаюць працэс памыўкі. Усе гэтыя неахайнасці і зніжчэнні ў зарэ замест адной нормы даю мне.

Тав. Турэцкая працуе на маршэцкім полтаў (фабрыка «Октябрь»). Нормы за змену 24 штукі яна дае 35.

— Нашы рабочыя, — расказвае т. Турэцкая, — пры маршэцкім ў іголку зацягваюць доўгую нітку. Нітка часта блытаецца і рвецца. Адсюль прастой. У мяне гэтага няма. Я зацягваю кароткую нітку і яна ў мяне амаль ніколі не рвецца. Чаўнок у машыне ў працэсе работы я не перамацваю. Калі прыходжу раніцою, правяраю яго. І калі патрэба, намотваю зарэзка нітку.

— Бачыце, — гаворыць далей т. Турэцкая, — стыханаўскі метал, па майй думцы, не па фізічнай сіле грунтуецца. Некаторыя таварышчы лічаць, што тут сілай націскаць патрэба. Але тут справа не ў сіле, а ў добрай арганізацыі працы.

Тав. Ратнер — абмершчык закройшчага цеха фабрыкі «Октябрь» — расказваў аб сваёй рабоце. Ён загадвае падлічвае і абмярае матэрыялы, з якога робіць разметку. Гэтым дзямі ён пры ўдалым падліку эканоміць з кожнага рукава па 3 сантыметры сукна. За змену гэта складае 10 метраў.

Усе выступавшыя стыханаўцы разбілі панаваную сярод некаторых іх кіраўнікоў думку аб тым, што стыханаўскі рух не можа разгортвацца на швейнай прамысловасці.

М. РОТМІЛЬ.

ЭКСПАНАТЫ

16 кастрычніка ў ЦПІ саюза швейніцкаў сабраліся лепшыя стыханаўцы менскіх прадпрыемстваў швейнай прамысловасці. Яны падзяліліся вопытам сваёй работы, падзяліліся думкамі аб тым, як узяць ад тэхнікі ўсе магчымае і як зрабіць сваю працу высокакультурнай і прадукцыйнай.

Тав. Хаёт працуе на швейнай фабрыцы «Октябрь». Ён прышывае каўчары і манжеты да палыта. Нормы ён выконвае на 180 проц.

— Я, — расказвае Хаёт, — дабіўся поспехаў дзякуючы планавасці ў рабоце і ўключэнню рабочага дня. Каўчары і манжеты падбіраю па нумары і раскладваю па парадку. Калі я атрымаў паліто, то ўжо загадаў ведаць, які шухар да якога паліта павінен іці. Таму я не трачу марна час і думкі не перааробляю сваёй прадукцыі. Часта рабочыя скаржыцца, што ў іх ігольні ў машынах ламаюцца, а ў мяне — ніколі. Я маю сваю іголку, да яе я прыпараўваў і пазам работы забіраю з сабой.

Калі я стаў прыглядацца да прадцы ўпыхі рукавоў, то заўважыў, што рабочыя, пускаячы ў ход машыну і закладваючы рукаў, трымаюць яго зверху рукой. Гэтым яны значна замаруджаюць працэс памыўкі. Усе гэтыя неахайнасці і зніжчэнні ў зарэ замест адной нормы даю мне.

Тав. Турэцкая працуе на маршэцкім полтаў (фабрыка «Октябрь»). Нормы за змену 24 штукі яна дае 35.

— Нашы рабочыя, — расказвае т. Турэцкая, — пры маршэцкім ў іголку зацягваюць доўгую нітку. Нітка часта блытаецца і рвецца. Адсюль прастой. У мяне гэтага няма. Я зацягваю кароткую нітку і яна ў мяне амаль ніколі не рвецца. Чаўнок у машыне ў працэсе работы я не перамацваю. Калі прыходжу раніцою, правяраю яго. І калі патрэба, намотваю зарэзка нітку.

— Бачыце, — гаворыць далей т. Турэцкая, — стыханаўскі метал, па майй думцы, не па фізічнай сіле грунтуецца. Некаторыя таварышчы лічаць, што тут сілай націскаць патрэба. Але тут справа не ў сіле, а ў добрай арганізацыі працы.

Тав. Ратнер — абмершчык закройшчага цеха фабрыкі «Октябрь» — расказваў аб сваёй рабоце. Ён загадвае падлічвае і абмярае матэрыялы, з якога робіць разметку. Гэтым дзямі ён пры ўдалым падліку эканоміць з кожнага рукава па 3 сантыметры сукна. За змену гэта складае 10 метраў.

Усе выступавшыя стыханаўцы разбілі панаваную сярод некаторых іх кіраўнікоў думку аб тым, што стыханаўскі рух не можа разгортвацца на швейнай прамысловасці.

М. РОТМІЛЬ.

ЭКСПАНАТЫ

16 кастрычніка ў ЦПІ саюза швейніцкаў сабраліся лепшыя стыханаўцы менскіх прадпрыемстваў швейнай прамысловасці. Яны падзяліліся вопытам сваёй работы, падзяліліся думкамі аб тым, як узяць ад тэхнікі ўсе магчымае і як зрабіць сваю працу высокакультурнай і прадукцыйнай.

Тав. Хаёт працуе на швейнай фабрыцы «Октябрь». Ён прышывае каўчары і манжеты да палыта. Нормы ён выконвае на 180 проц.

— Я, — расказвае Хаёт, — дабіўся поспехаў дзякуючы планавасці ў рабоце і ўключэнню рабочага дня. Каўчары і манжеты падбіраю па нумары і раскладваю па парадку. Калі я атрымаў паліто, то ўжо загадаў ведаць, які шухар да якога паліта павінен іці. Таму я не трачу марна час і думкі не перааробляю сваёй прадукцыі. Часта рабочыя скаржыцца, што ў іх ігольні ў машынах ламаюцца, а ў мяне — ніколі. Я маю сваю іголку, да яе я прыпараўваў і пазам работы забіраю з сабой.

Калі я стаў прыглядацца да прадцы ўпыхі рукавоў, то заўважыў, што рабочыя, пускаячы ў ход машыну і закладваючы рукаў, трымаюць яго зверху рукой. Гэтым яны значна замаруджаюць працэс памыўкі. Усе гэтыя неахайнасці і зніжчэнні ў зарэ замест адной нормы даю мне.

Тав. Турэцкая працуе на маршэцкім полтаў (фабрыка «Октябрь»). Нормы за змену 24 штукі яна дае 35.

— Нашы рабочыя, — расказвае т. Турэцкая, — пры маршэцкім ў іголку зацягваюць доўгую нітку. Нітка часта блытаецца і рвецца. Адсюль прастой. У мяне гэтага няма. Я зацягваю кароткую нітку і яна ў мяне амаль ніколі не рвецца. Чаўнок у машыне ў працэсе работы я не перамацваю. Калі прыходжу раніцою, правяраю яго. І калі патрэба, намотваю зарэзка нітку.

— Бачыце, — гаворыць далей т. Турэцкая, — стыханаўскі метал, па майй думцы, не па фізічнай сіле грунтуецца. Некаторыя таварышчы лічаць, што тут сілай націскаць патрэба. Але тут справа не ў сіле, а ў добрай арганізацыі працы.

Тав. Ратнер — абмершчык закройшчага цеха фабрыкі «Октябрь» — расказваў аб сваёй рабоце. Ён загадвае падлічвае і абмярае матэрыялы, з якога робіць разметку. Гэтым дзямі ён пры ўдалым падліку эканоміць з кожнага рукава па 3 сантыметры сукна. За змену гэта складае 10 метраў.

Усе выступавшыя стыханаўцы разбілі панаваную сярод некаторых іх кіраўнікоў думку аб тым, што стыханаўскі рух не можа разгортвацца на швейнай прамысловасці.

М. РОТМІЛЬ.

„Сакрэт“ работы МАЛАДОГА СТАХАНАЎЦА ЛЕВІНА

Лёва Левін зусім малады. Яму ўсяго 21 год. 13-гадовым хлопчуком у 1927 г. Левін упершыню стаў за стругальную машыну ў якасці вучня-стругала.

Праз штыць месяцаў Левін авалоўдаў працэсам работы на амай скадзенай стругальнай машыне завода «Большыя». Яму таварылі кіраванне гэтай машынай і вызначылі яго кваліфікацыю па вольнаму рабоду. Задзяленню рэбчых не было канца. А яшчэ праз год увесь завод ведаў аб тым, што гэты самы хлопеч у рабодзе перакрывае дарослых якія малаць за палтыма шматгадовы вытворчы стаг.

Пры норме ў 200 скур за змену Левін абстругаў 270—300.

Тав. праходзіў галы. Сеткаматычае перавыкананне плага ўжо не здавалася для старых рэбечых невызначнаю. І толькі некалькі дзён назад камсамолец Левін зноў прымусяў зававарыць аб сабе ўвесь завод.

Невыкананне ў гісторыі Беларусі — рэкорд выканання плага абстружкі скур за змену.

Камсамолец Левін 13 кастрычніка пры норме ў 245 скур абстругаў 520, або 212,2 проц. 15 кастрычніка ён абстругаў 550 скур, або 221,2 проц.

Малады стыханаўец разбіў ўчэпачы гнілыя «тэоры» аб немагчымасці апрацоўкі такой колькасці скур за адзін дзень.

І калі пачынае гаварыць саж Левін, калі ён пачынае зяміць са сваімі метадамі работы, відэаюна апо: вялікая сіла стыханаўскага руху, што металы работы, зольныя рабчы пугы, зьявіліся вольна і друк у найшэрапейшых масах рабочых Савецкай краіны.

У чым жа «сакрэт» работы маладога стыханаўца-стругала Левіна?

Для таго, каб добра працаваць, трэба ведаць машыну, як свае пяць пальцаў. Вольную вольную мінуту Левін асцерагаўся для дакладнага вывучэння машыны. І зарэ катрыць сажанай машыны яго не турбуюць. Дастаткова памучу яму маладзінную зяміну ў рабоце машыны, як гэты селуку ўсё выпраўляюцца. Іла гэтага яму непадобна траціць рабочаг часу.

Машына Левіна рэбоды загляджа, вычышчана і змазана. Перад пачаткам работы — абарыко-ва дэтална правярана. Ал сама галаўнае ў тым, што Левін пазабіўся пры рабодзе ўсё і дзінны рухаў. Так, напрыклад каб абстругаць адну скуру ён робіць пяць-шэсць рухаў, у той час як рапей рабій дзесяць і больш. Скаладае скуры ён кала сабе так што для таго каб змяніць скуру, яму непадобна азмывацца ал машыны і працэс стругання ідзе непарывіста. І калі да чаўна лапаць вялікую лобіў і адчынаць справе, то стане відавочна што лапа магчымаць маладзінку «стыханаўца» — камсамолец Левін да ступіць рэкордына павялічэння прадукцыйнасці працы пры пачуўнасці высокай якасці працыві.

В. КРАУЧАЧКА.

ТРАКТАРЫСТЫ-СТАХАНАУЦЫ

Трактарысты Буда-Кашалеўскай МТС у свой час прынялі выклік члена ЦВК БССР, брыгадзіра трактарнай брыгады тав. Зоні Рачок на максімальнае скарыстанне трактараў і эканомію гаручага.

Спаборніцтва трактарыстаў адыграла рашучую ролю ў выкананні да 1 кастрычніка галавога вытворчага плага МТС.

Многія трактарысты паказалі сябе сапраўднымі вадзіцелямі стадыяных колей, перавыканаўшы не толькі існуючыя нормы, але і паказальнікі, высуныты ў конкурсе трактарыстаў.

Трактарыст Буслаў Хрол на «Інтэры» ўзарыў да 1 кастрычніка 320 гектараў (у перабодзе на якасць зорнага). Гаручага Буслаў эканоміў 607 кілограмаў. Яго напарнік Балдуў Тарас узарыў 280 гектараў і эканоміў 830 кілограмаў гаручага.

Дэлегатка юбілейнай сесіі ЦВК БССР, трактарыста Бышэнка Хадора на «Інтэры», на якім яна пачала працаваць з 20 мая 1935 года, узарала 245 гектараў, эканоміўшы 608 кілограмаў гаручага, а напарнік Пракопенка Змітроў узарыў 277 гектараў, даўшы эканоміі 976 кілограмаў гаручага.

Не горш прапавалі Кертавенна Апанас і Балдуў Ціхан, якія ўзаралі разам на «Інтэры» 500 гектараў, эканоміўшы першым — 535 кілограмаў, другім 524 кілограмаў гаручага.

Пікава, што нават трактарысты,

ТРАКТАРЫСТЫ-СТАХАНАУЦЫ

прадуючы першы год на трактары, пры ўважлівых сумленных адносінах да сваёй работы, здалі дабіцца вядзеных паказальнікаў. Трактарыст Швайню Сміён, які толькі ў гэтым годзе скончыў курсы, узарыў на «Інтэры» 231 гектар і эканоміў 182 кілограмы гаручага. Швайню вельмі многа ланамог парадзі і ўказанні яго напарнік Кубліці Лунаш, які таксама перавыканаў норму, узарыўшы 262 гектары, эканоміўшы пры гэтым 781 кілограм гаручага.

Перавыканаў норму і многія трактарысты, якія працуюць на трактарах маркі «ФП», разбіўшы шэродныя «тэоры», што нібы на «ФП» нормы не перавыканаеш і гаручага не эканоміш.

Трактарыст Ісакі Сміён, працуючы на трактары «ФП», узарыў на 1 кастрычніка 95 гектараў і эканоміў 731 кілограм гаручага.

Узросшая прадукцыйнасць працы трактарыстаў значна павялічыла іх заробаток. Так, трактарысту Буслаў Хролу, які на 1 верасня выпрацаваў 180 працэдзі, пачежыць атрымаць за сваю працу 540 кілограмаў зернавых, 450 рублёў грашыма і многа іншых прадуктаў.

Калі ўлічыць, што Буслаў да канца сезона выпраце яшчэ каля 100 працэдзі, можна ўявіць у тым, што яго заробаток поўнаю забяспечвае яму сапраўды заможнае жыццё.

З. ЛОСЕУ.

ЗІТУЖЫСТЫ ВЫСОКАЯ ПРАДУКЦЫЙНАСЦЬ ПРАЦЫ

ЗАПОЛОНІ — рабочы другога хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 16 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 188 проц.

ЛЕВІН ЛЕВА — рабочы-стругаль Другога хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 16 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 221 проц.

ДЫМШТЭЙН Л. — рабочы хромавага цеха скурзавода «Большыя» (Менск) — 15 кастрычніка за 7 гадзін выканаў вытворчае заданне на 235,3 проц.

КРЫЎДА СВІНАРКІ

Пелагея Шапуля — лепшая свінарка саўгаса «Бачыкава» — мае вялікую крыўду.

Усе, у тым ліку і дырэктар, прызнаюць яе лепшай ударняй. У тым, што саўгас атрымаў пераходны сцяг, ёсць і немалае заслуга. А вось ніхто не падмаўраў аб тым, што ўжо наступіла восень, паліжыцца халады, а ў кватэры Пелагеі печ непрацуе, кватэра не пабелена.

— Калі ж у мяне будзе рамонт пачаць печ, вядома ў самы разгар мазаў. — пытае Шапуля. Па сусенству з ёю знаходзіцца кватэра рабочага-ударніка Красіка Кузьмы, якія таксама дабрабуртэроўнага рамонт. У кватэры ударніка Антона Шапуля выбіты вокны, яшчэ пачаўся печ. Усе яны не раз звярталіся па адміністрацыі і рабочаю, але дарэмна.

Пытанні быць рабочыя ці адміністрацыя (дырэктар Шапуля), ні рабачком (старшыня Габел) зусім не цікавяцца. У гэтым упэўніліся ўдзельнікі вібачы на лоні ўсебеларускага аўтаагітарагу ў часе прабывання ў саўгасе.

Да рамонт рабочы кватэр не прыступілі. Дырэктар нават не ведае які рамонт кам патрэбен.

У саўгасе не вядзецца ніякай культуры масавай работы. За 9 месяцаў толькі два разы было кіно. У магазіне калерашы адсутнічаюць самыя кодыя тавары. Адміністрацыя і рабачком працуюць з зацікаўленымі і беззаказнымі адносінамі да культуры-бытавых запысаў рабочы.

АРК. ЗАРУБЕЖНЫ.

Бешамовіці рабн.

ВІНАГРАД ВОПЫТНІКА ГУБСКАГА

РАГАЧОЎ. У 1925 г. Кузьма Младзювіч Губскі, які працуе агароднікам і садоўнікам у саўгасе «Ленінае жыццё», Дварэцкага сельсавета, прыбёз з Бабруйска ў акружавае дыстаўкі галіну вінаграду. З гэтай галіны ён выгадаваў у ваоне куст вінаграду. На сіму ён уносіў яго ў пограб. У 1932 г. у Губскага было ўжо 15 кустоў.

Тав. Губскі рашыў для вопыту азіл куст пакінуць на сіму ў агародзе, прынапашы сцяблы зямлей Вінаград добра перадымаваў, і пасля чаго ўсе кусты былі перасаджаны ў ваонаў у зямлю.

Зараз у Губскага ёсць 28 ставак кустоў вінаграду і 100 пасаджаных ў гэтым годзе. Частку

ТРАКТАРЫСТЫ ПРАДАЮЦЬ ХЛЕБ ДЗЯРЖАВЕ

БАБРУЙСК (нар. «Звязь»). Трактарысты Шаўшчэнка МТС працывалі сетава ўдарна. Яны ўжо перавыканаўшы плагы ўсё работ у калгасах у 1935 год.

Праца трактарыстаў сетава ахнава.

ВІНАГРАД ВОПЫТНІКА ГУБСКАГА

РАГАЧОЎ. У 1925 г. Кузьма Младзювіч Губскі, які працуе агароднікам і садоўнікам у саўгасе «Ленінае жыццё», Дварэцкага сельсавета, прыбёз з Бабруйска ў акружавае дыстаўкі галіну вінаграду. З гэтай галіны ён выгадаваў у ваоне куст вінаграду. На сіму ён уносіў яго ў пограб. У 1932 г. у Губскага было ўжо 15 кустоў.

Тав. Губскі рашыў для вопыту азіл куст пакінуць на сіму ў агародзе, прынапашы сцяблы зямлей Вінаград добра перадымаваў, і пасля чаго ўсе кусты былі перасаджаны ў ваонаў у зямлю.

Зараз у Губскага ёсць 28 ставак кустоў вінаграду і 100 пасаджаных ў гэтым годзе. Частку

ТРАКТАРЫСТЫ ПРАДАЮЦЬ ХЛЕБ ДЗЯРЖАВЕ

БАБРУЙСК (нар. «Звязь»). Трактарысты Шаўшчэнка МТС працывалі сетава ўдарна. Яны ўжо перавыканаўшы плагы ўсё работ у калгасах у 1935 год.

Праца трактарыстаў сетава ахнава.

РЭКОРДНЫ ўРАДЖАІ БРЫГАДЫ СТРУГАЧА

СЛУІК (Спец. нар. «Звязь»). Ураджай у калгасе «1 мая» быў зусім нізкі. Гектар жыта ў 1931 годзе даваў толькі 3,5 цэнтнера, гектар аўса — 3 цэнтнеры, ячменю — 1,5 цэнтнера, бульбы — 45 цэнтнераў. Як магла лепш радзіць зямля, калі апрацоўвалася яна на-варварску Насіме вывезалі без парамы, зямля аралі можа. Пасевы заглушчаліся пырыікам, сівёрашай. 565 грам зернавых, 1 кіло 700 грам бульбы каштаваў прадавецю калгасіна ў 1931 годзе.

Стругач Сымон, стаўшы ў 1932 годзе брыгадзірам, паставіў перад брыгадай задану — дабіцца рэкордынага ўраджаю і з «копскай» зямлі.

— Ні адно каліва насення не будзе высейна да таго часу, пакуль зямля не будзе гатова. — гаварыў Стругач перад выхадом у поле.

Перад пасевам глеба старанна апрацоўвалася, кожная гуд раз бівалася барыной кожна ге тар уключыўся. На ўзкіх месцах апрацоўвалі канавы для спуску вады, увельжыла выбіраў пырыік і выношвалася пустаземе.

Быў у брыгадзе залучаны ўрастак у гектараў 20; на ім усе толькі пырыік, а пасевы траба былі бульбу. Узялася брыгада за гэты канавы зямлі 85 вазоў пырыік выбіраа яна з 20 гектараў, добра выбіравааа утніла і пасевала бульбу. Ураджай на лэва — 100 цэнтнераў з гектара.

Зараз ураджай яшчэ большы Асобныя ўчасткі жыта даюць 22 цэнтнеры. Ураджай бульбы ў брыгадзе ў сярэднім лаў 180 цэнтнераў з гектара, ячменю — 23 цэнтнеры, аўса — 22 цэнтнеры.

Зямля апрацоўва перамайнам за іх ударную работу 6 гатым ураджам і высокім працэдзім.

Д. МАЛЕВІЧ.

Прадавецю ў гэтым годзе каштавае 3 кіло 400 грам зернавых 12 кіло бульбы, 5 кіло арочніны, 4 кіло грубых кармоў для жывёл, не лічычы кармоных буркоў і 3 рубль грашыма на працазень. Сам я Буйкі Пятра ў гэтым годзе выпрадуе 800 працэдзі і атрымае рознай прадукцыі 19 тон і 2.400 рубль грашыма.

Ужо зарэ пачалася ў брыгадзе барадба за будучы ўраджай. Паўны і стражыны фонд змыснен адзінковым насеннем. Жыта пасевалі на добра апрацоўванай ўгвоенай глебе. 100 вазоў гною даналі на 1 жыт гектар. Паўрыхт ўваецца глеба і пад яравыя пасевы. 200 га па плане зьязблена.

Брыгада Стругача паставіла перад сабой задану — у 1936 годзе атрымаць ячменю не менш 25 цэнтнераў з гектара, жыта 23 цэнтнеры і бульбы 200 цэнтнераў.

Д. МАЛЕВІЧ.

